

Phẩm 2: NHIẾP TRONG PHẦN BẢN SỰ

Lại nữa, nếu nói lược thâu nghiệp thì có mươi một thứ:

1. Tương nghiệp.
2. Giới nghiệp.
3. Chủng loại nghiệp.
4. Phần vị nghiệp.
5. Bạn nghiệp.
6. Phương nghiệp.
7. Thời nghiệp.
8. Nhất phần nghiệp.
9. Cụ phần nghiệp.
10. Cảnh hổ nghiệp.
11. Thắng nghĩa nghiệp.

- Tương nghiệp: Là mỗi mỗi tự tương của Uẩn Giới Xứ ngay nơi thể mà tự nghiệp, như sắc uẩn thâu nghiệp sắc uẩn, nói rộng cho đến pháp xứ thâu nghiệp pháp xứ.

- Giới nghiệp: Tất cả hạt giống thức A-lại-da của Uẩn Giới Xứ có thể nghiệp giới kia. Do hạt giống kia mà trong giới này có.

- Chủng loại thâu nghiệp: Là Uẩn Giới Xứ tuy tương khác nhau, nhưng nghĩa uẩn, nghĩa giới, nghĩa xứ đồng nhau nên xoay vần nghiệp nhau. Nghĩa uẩn đồng nhau, là sắc, thọ... đều có nghĩa là tự, tuy tương mỗi mỗi đều khác nhưng tất cả đều đối nhau đồng một loại. Nghĩa giới đồng nhau, là nhãm, nhã... đều có thể trì giữ nghĩa thọ dụng, nên thuộc về tất cả tương. Nghĩa xứ đồng nhau, là nhãm, nhã... đều nghĩa sinh trưởng môn tương ứng nên tất cả tương thâu nghiệp.

- Phần vị thâu nghiệp: Là lạc vị của Uẩn Giới Xứ tức là thuộc về tự tương. Vị khổ và vị bất khổ bất lạc cũng vậy, vì phần vị đồng nhau. Như sắc, thọ... tuy đồng loại uẩn, nhưng khổ lạc... thì phần vị sai khác, lạc vị lại thâu nghiệp lạc vị, bất khổ bất lạc vị... như vậy vị khổ và vị bất khổ bất lạc lại tự thâu nghiệp nhau. Như uẩn, giới xứ cũng vậy.

- Bạn thâu nghiệp: Là sắc uẩn làm bạn lẫn nhau với các uẩn khác, tức là thâu nghiệp trợ giúp. Các Uẩn Giới Xứ khác cũng vậy, như sắc uẩn làm trợ giúp lẫn nhau với thọ... khác có thể thâu nghiệp năm uẩn. Như vậy thọ... mỗi mỗi trợ giúp đều thâu nghiệp năm uẩn. Như Uẩn Giới Xứ cũng vậy, làm bạn lẫn nhau, mỗi mỗi đều thâu nghiệp tất cả giới xứ.

- Phương thâu nghiệp: Là nương vào phương đông, các Uẩn, Giới, Xứ lại tự thâu nghiệp lẫn nhau các phương khác. Uẩn giới xứ cũng vậy.

- Thời thâu nhiếp: Là các Uẩn Giới Xứ của đời quá khứ, lại tự thâu nhiếp lẫn nhau. Các Uẩn, Giới, Xứ của vị lai và hiện tại cũng vậy.

- Nhất phần thâu nhiếp: Là tất cả pháp, thuộc về Uẩn Giới Xứ, chỉ thâu nhiếp một phần, chẳng phải phần khác, như giới (luật) uẩn chỉ thâu nhiếp một phần sắc uẩn, định tuệ uẩn... chỉ thâu nhiếp một phần hành uẩn, dục sân hại giới chỉ thâu nhiếp một phần pháp giới. Không vô biên xứ... chỉ thâu nhiếp một phần ý pháp xứ, đều như vậy...

- Cụ phần thâu nhiếp: Là tất cả pháp, thuộc về Uẩn, Giới, Xứ, năng nhiếp toàn phần. Như khổ uẩn, nhiếp năm thủ uẩn cõi Dục thâu nhiếp mười tám giới, vô tướng hữu tình xứ thâu nhiếp mười xứ, trừ hương và vị. Do lý này, trong các kinh khác, nói thuộc về Uẩn, Giới, Xứ, tất cả pháp năng nhiếp toàn phần.

- Cánh hổ thâu nhiếp: Là sắc uẩn thâu nhiếp bao nhiêu giới bao nhiêu xứ? Toàn phần mươi và một phần ít.

Thọ uẩn thâu nhiếp bao nhiêu giới bao nhiêu xứ? Một phần ít. Cũng như thọ uẩn, thì tướng uẩn và hành uẩn cũng vậy. Ý giới gồm nhiếp bao nhiêu uẩn, bao nhiêu xứ? Một uẩn một xứ. Pháp nhiếp bao nhiêu uẩn, bao nhiêu xứ? Hoàn toàn ba uẩn, phần ít sắc uẩn, hoàn toàn một xứ.

Nhân thức giới nhiếp bao nhiêu uẩn, bao nhiêu xứ? Phần ít thức uẩn ý xứ, như nhân thức, đối với nhĩ thức, tỷ thức, thiệt thức, thân thức và ý thức cũng vậy.

Nhân xứ nhiếp bao nhiêu uẩn, bao nhiêu giới? Phần ít sắc uẩn, toàn bộ một giới.

Thức uẩn thâu nhiếp bao nhiêu giới bao nhiêu xứ? Bảy giới và một xứ.

Nhân giới thâu nhiếp bao nhiêu uẩn bao nhiêu xứ? Ít phần sắc uẩn và toàn phần một xứ. Cũng như nhân giới, tỷ, nhĩ, thiệt, thân, sắc, thanh, hương, vị, xúc giới cũng vậy.

Nhân xứ thâu nhiếp bao nhiêu uẩn bao nhiêu giới? Ít phần sắc uẩn và toàn phần một giới. Cũng như nhân xứ, tỷ, nhĩ, thiệt, thân, sắc, thanh, hương, vị, xúc xứ cũng vậy.

Ý xứ thâu nhiếp bao nhiêu uẩn bao nhiêu giới? Một uẩn bảy giới.

Pháp xứ thâu nhiếp bao nhiêu uẩn bao nhiêu giới? Toàn phần ba uẩn, một ít phần, toàn phần một giới. Như vậy cá pháp khác lấy tên của Uẩn Giới Xứ mà nói, và tên của phi Uẩn Giới Xứ khác mà nói, như thật có, giả có, thế tục hữu, thăng nghĩa hữu, chônh nhận biết, chônh phân biệt,

chỗ thông đạt, hữu sắc, Vô Sắc, hữu kiến, vô kiến, như vậy đều như đã nói về ở trước, tùy theo sự thích ứng nhau với Uẩn Giới Xứ, phải biết. “Tùy theo sự thích ứng”, là thâu nhiếp mỗi uẩn, các giới xứ, mỗi giới thâu nhiếp các uẩn xứ, mỗi xứ thâu nhiếp các uẩn giới. Nói rộng như vậy, nên suy nghĩ hiểu rõ.

- Thắng nghĩa thâu nhiếp: Là uẩn giới xứ, thuộc về Chân như. Nhiếp nhau như vậy, tùy các thế gian có chung sự thành lập, đạo lý nhiếp nhau lại có sáu thứ:

- Y xứ thâu nhiếp, như thế gian nói, chau thiệm bộ thì nhiếp người a-luyện-nhã thì thâu nhiếp lộc (nai), phải biết các căn trong đây thâu nhiếp nhã... nhiếp các thức như nhã thức, v.v... cũng vậy.

- Nhập trì thâu nhiếp: Như thế gian nói, như sợi dây thâu nhiếp bó củi, phải biết trong đây thân căn thâu nhiếp các căn như nhã... cũng vậy.

- Đồng sự thâu nhiếp: Như thế gian nói, nhiều người đồng sự, chung nhau bảo vệ niềm tin cùng thâu nhiếp lẫn nhau, phải biết trong đây đồng một duyên mà chuyển, các pháp tương ứng thâu nhiếp nhau cũng vậy.

- Nhiếp thọ thâu nhiếp: Như thế gian nói, chủ năng nhiếp trông coi các người làm của mình, phải biết trong đây thức A-lại-da nhiếp thọ tự thân cũng vậy.

- Bất lưu tán thâu nhiếp: Như thế gian nói, bình thâu nhiếp giữ nước, phải biết trong đây các Tam-ma-địa thâu nhiếp các tâm tâm pháp khác cũng vậy.

- Lược tập thâu nhiếp: Như thế gian nói, biển thâu nhiếp nhiều sông, phải biết trong đây sắc uẩn, thọ uẩn... Thâu nhiếp nhã, nhĩ... cũng vậy. Như chỗ nói mười một thứ thâu nhiếp ở trước, đều nương vào lược tập thâu nhiếp trong đây mà nói.

Hỏi: Đối với thâu nhiếp, khéo léo được thắng lợi gì ?

Đáp: Được đối với sở duyên sơ lược nhóm hợp thắng lợi, tùy theo các cảnh kia mà sơ lược quy tụ ở tâm của nó, như vậy như vậy gốc lành tăng thắng.

Phẩm 3: TƯƠNG ƯNG TRONG PHẦN BẢN SỰ

Lại nữa, nói lược tương ứng có sáu thứ:

1. Tương ứng bất tương lìa.
2. Tương ứng hòa hợp.
3. Tương ứng tụ tập.
4. Tương ứng câu hữu.
5. Tương ứng tác sự.
6. Tương ứng đồng hành.

- Tương ứng bất tương lìa: Là tất cả sắc hữu phuơng phần và xứ cực vi không lìa nhau, vì chõ thâu nhiếp cực vi của các sắc đồng một xứ sở không lìa nhau.

- Tương ứng hòa hợp, là cực vi trở lên, tất cả hữu phuơng phân sắc hòa hợp lấn nhau, như trong nước bẩn, cực vi của đất và nước hòa hợp lấn nhau.

- Tương ứng tụ tập, là sắc phuơng phần tụ xoay vần tập hợp, như hai hòn đất bùn nhập nhau mà thành tụ.

- Tương ứng câu hữu, là trong một thân, các Uẩn Giới Xứ đồng thời trôi lăn đồng sinh trụ diệt.

- Tương ứng tác sự, là đối với một chõ tạo tác các sự xoay vần thâu nhiếp nhau, như hai bí-sô tùy một việc làm mà tương ứng lấn nhau.

- Tương ứng đồng hành, là tâm tâm pháp đối với một sở duyên xoay vần đồng hành, tương ứng của đồng hành này lại có nhiều nghĩa, là tánh của người khác tương ứng, không phải tánh mình, như tâm không tương ứng với tâm khác, thọ không cùng với thọ khác tương ứng, đều như vậy...

Lại nữa, tương ứng không trái nhau chẳng phải trái nhau, như tham và sân không tương ứng, thiện và bất thiện không tương ứng, đều như vậy...

Lại nữa, đồng thời tương ứng với phi dị thời, như hiện tại, quá khứ và vị lai không tương ứng.

Lại nữa, đồng phần giới địa tương ứng với phi dị phận giới địa, như cõi Dục, cõi Sắc và cõi Vô Sắc không tương ứng, tĩnh lự đầu và tĩnh lự thứ hai không tương ứng, đều như vậy...

Lại có nhất thiết biến hành đồng hành tương ứng, là thọ, tưởng, xúc, tác ý và thức, vì sáu pháp này đối với tất cả đều lập chắc chắn tương ứng, hễ không có bất cứ một pháp nào thì các pháp còn lại cũng không!

Lại có niềm ô biến hành đồng hành tương ứng, là đối với bốn thứ phiền não của ý niềm ô, do bốn thứ này bất cứ lúc nào cũng thường tương ứng.

Lại có phi nhất thiết thời đồng hành tương ứng, là nương vào tâm, hoặc có khi khởi các pháp thiện như tín, hoặc có khi khởi tham noi phiền não tùy phiền não.

Lại có phần vị đồng hành tương ứng, là cùng với các tướng tương ứng pháp của lạc thọ, cùng với khổ thọ, bất khổ bất lạc thọ.

Lại có vô gián đồng hành tương ứng, là ở vị hữu tâm. Lại có hữu gián đồng hành tương ứng, là chỗ khoảng cách của Định vô tâm.

Lại có ngoại môn đồng hành tương ứng, là phần nhiều cõi Dục trói buộc tâm tâm pháp. Lại có nội môn đồng hành tương ứng, là tất cả tâm tâm pháp của các địa Định.

Lại có tầng tập đồng hành tương ứng, là tất cả tâm tâm pháp của các dị sinh, và một phần tâm tâm pháp của các bậc Hữu học và Vô học. “Một phần”, là thâu nghiệp hoàn toàn pháp thiện, bất thiện và Vô ký xưa nay của thế gian. Như sự thích ứng của nó, lại có vị tầng tập đồng hành tương ứng, là các tâm tâm pháp của xuất thế gian, và sơ hậu thời (lúc bắt đầu và sau) các tâm tâm pháp của xuất thế gian hậu sở đắc. “Sơ hậu thời”, là vì hiển không phải chủng loại trước bắt đầu niệm trở đi và niệm thứ hai... trở đi, thì tâm tâm pháp của xuất thế gian là tánh chưa từng tập.

Hỏi: Đối với tương ứng khéo được thăng lợi gì ?

Đáp: Có thể khéo tỏ ngộ, y chỉ tâm có nhiễm tịnh của thọ tướng, thì nghĩa các pháp tương ứng và bất tương ứng, do tỏ ngộ này liền xả ly chấp ngã là năng thọ, năng tướng, năng tư, năng niệm nhiễm tịnh, lại cũng có thể khéo léo mau nhập vô ngã.

Phẩm 4: THÀNH TỰU TRONG PHẦN BẢN SỰ

Lại nữa, tướng thành tựu như trước đã nói, là đối với pháp thiện, bất thiện và vô ký, hoặc thêm hoặc bớt mà giả lập được thành tựu. Sai khác này có ba thứ:

1. Hạt giống thành tựu.
2. Tự tại thành tựu.
3. Hiện hành thành tựu.

- **Hạt giống thành tựu:** Là nếu sinh cõi Dục, thì phiền não tùy phiền não của cõi Dục cõi Sắc và cõi Vô Sắc do hạt giống thành tựu mà thành tựu, và thiện sinh đắc sinh cõi Dục. “Phiền não tùy phiền não của ba cõi thành tựu”, là nương vào dị sinh chưa lìa dục mà nói, hoặc đã lìa dục, hoặc đã sinh thượng địa, tùy địa lìa dục, ngay trên địa này, phiền não tùy phiền não vừa được tạo thành, vừa không tạo thành, vì chưa dứt trừ bỏ hẳn tùy miên. Chỗ tổn của đạo đối trị, như thứ lớp của nó. “Và

thiện sinh đắc”, là tùy địa được sinh, ngay trên địa nầy mà thành tựu. Hoặc sinh cõi Sắc, phiền não tùy phiền não cõi Dục, do hạt giống thành tựu mà thành tựu, cũng gọi là bất thành tựu. Hoặc sinh cõi Sắc, phiền não tùy phiền não của cõi Vô Sắc, do hạt giống thành tựu mà thành tựu, và thiện sinh đắc. Hoặc sinh cõi Vô Sắc, phiền não tùy phiền não của cõi Dục cõi Sắc, do hạt giống thành tựu mà thành tựu, và thiện sinh đắc. Hoặc đã đắc ba cõi đạo đối trị, tùy các phẩm như vậy như vậy mà đối trị các phẩm đã sinh, như các phẩm loại hạt giống thành tựu nầy mà đắc bất thành tựu, tùy như vậy như vậy phẩm loại đối trị chưa sinh, như vậy như vậy phẩm loại do hạt giống thành tựu mà thành tựu. Người đã đắc ba cõi đạo đối trị, là đã đắc Thánh đạo xuất thế. Tùy như vậy như vậy phẩm loại đối trị đã sinh rồi, là tu đạo đã dứt, phiền não đối trị thương phẩm đã sinh rồi, thì như chủng loại hạt giống thành tựu nầy mà đắc bất thành tựu, vì đã dứt hẳn trừ bỏ tùy miên.

- Tự tại thành tựu, là các phương tiện thiện pháp, hoặc công đức tinh lự, giải thoát, Tam-ma-địa, Tam-ma-bát-để của thế gian hoặc xuất thế gian, và một phần pháp vô ký, do tự tại thành tựu mà thành tựu. Phương tiện thiện pháp, là tuệ do văn sinh... tuy trước kia có hạt giống, nếu lìa hiện tại mà phát sinh tập quen tăng trưởng, cuối cùng cũng không thể khởi hiện hành. “Một phần pháp vô ký”, là tâm xứ công xảo biến hóa...

- Hiện hành thành tựu, là các pháp uẩn giới xứ, tùy sự hiện tiền, hoặc thiện hoặc bất thiện hoặc vô ký. Ba tánh kia do hiện hành thành tựu mà thành tựu.

Nếu người đã dứt gốc lành, thì tất cả pháp thiện đó là do hạt giống thành tựu mà thành tựu, cũng gọi là bất thành tựu. Hoặc pháp phi Niết-bàn, Nhất-xiển-đế-ca, rốt ráo thành tựu, pháp tạp nhiễm, do thiếu nhân giải thoát, cũng gọi là A-diên-đế-ca, vì đắc nhân giải thoát của A-diên-đế-ca kia rốt ráo không thành tựu.

Hỏi: Thế nào là đắc nhân giải thoát?

Đáp: Hoặc đối với Chân như trước là dùng tập khởi phiền não thô nặng, hoặc gấp thuận theo đắc duyên đối trị thì liền có thể hại tánh có thể gắng nhận nầy, gọi là đắc nhân giải thoát, hoặc trái với nhân nầy thì gọi là vô nhân giải thoát.

Hỏi: Đối với thành tựu, khéo được lợi ích gì?

Đáp: Có thể khéo biết rõ sự thêm, bớt của các pháp, vì biết thêm bớt nên đối với hưng suy thế gian được lìa tưởng chắc chắn, cho đến có thể lìa, ái hoặc sân.

